

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ในประเทศไทยได้มีมาแล้วจำนวน ๑๗ ฉบับ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
 ๒. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖
 ๓. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
 ๔. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
 ๕. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)
 ๖. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๙
 ๗. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑
 ๘. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓
 ๙. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐
 ๑๐. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๓
 ๑๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐
 ๑๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐
 ๑๓. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐
 ๑๔. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๒
 ๑๕. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕
 ๑๖. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕
 ๑๗. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
 ๑๘. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐
 ๑๙. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ทั้งนี้ สาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยแต่ละฉบับมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๐ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๔๕๖ หน้า ๗๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๕๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ทรงมีพระบรมราชโองการให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระราชดำริเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามที่ได้ตราขึ้นไว้ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้น ยังมีบกพร่องอยู่หลายประการ สมควรจะเปลี่ยนแปลงให้สมกับกาลสมัย เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้แทน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เข้าใจว่าคงเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามที่ได้ตราขึ้นไว้ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ และได้ยกเลิกไปโดยปริยาย จึงมีพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ความเบื้องต้นและอธิบายคำที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกำหนดคำนิยามและกำหนดผู้บังคับใช้กฎหมายไว้

๒. ภาค ๑ ข้อบังคับทั่วไป หมวดที่ ๑ ว่าด้วยเขตท่าและที่ทอดจอดเรือ เป็นการกำหนดเขตอาณาบริเวณเขตท่า (เรือ) ไว้อย่างชัดเจน เช่น เขตท่ากรุงเทพฯ เขตท่าเกาะสีชัง เขตท่าอ่างศิลา และการกำหนดเขตท่าเลทอดจอดเรือตำบล นอกสันดอน เป็นต้น

๓. หมวดที่ ๒ หน้าที่ของนายเรือ เป็นการกำหนดรายละเอียดหน้าที่ของนายเรือที่จะต้องปฏิบัติเมื่อเวลาเรือกำปั่นเข้ามาในน่านน้ำสยาม เมื่อเวลาเรือเข้ามาหรือออกจากแม่น้ำและเมื่อเวลาเรือกำปั่นเข้ามาหรือออกจากเขตท่ากรุงเทพฯ

๔. หมวดที่ ๓ ว่าด้วยท่าเลทอดจอดเรือ เป็นการกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติเมื่อทอดจอดเรือในสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนข้อห้าม รวมทั้งการขอใบอนุญาตจากเจ้าท่า ซึ่งได้มีการกำหนดระวางโทษไว้ด้วยแก่ผู้กระทำความผิด เช่น ระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยห้าสิบบาท ฯลฯ โดยเป็นอำนาจของเจ้าท่า

๕. หมวดที่ ๔ ว่าด้วยทางเดินเรือในลำแม่น้ำ เป็นการกำหนดวิธีการในการเดินเรือในลำแม่น้ำ ดังนี้

๕.๑ ว่าด้วยทางเรือเดินสายตะวันออกหรือสายใหญ่

๕.๒ ว่าด้วยทางเรือเดินสายตะวันตก

๕.๓ ว่าด้วยส่วนของทางเรือเดินทั้งสองสายที่หวงไว้สำหรับให้เรือเล็กเดิน

๕.๔ ว่าด้วยทางคลองต่าง ๆ

๕.๑ ถึง ๕.๔ นี้ กฎหมายยังไว้กำหนดโทษกับนายเรือผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับไว้ด้วยโดยเป็นระวางโทษปรับเป็นเงิน

๖. หมวดที่ ๕ ว่าด้วยแพไม้ แพนคอนอยู่ ฯลฯ เป็นการกำหนดวิธีการจดทะเบียนการขออนุญาต และหากผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างใดอย่างหนึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน ประเภทของแพ แบ่งเป็นแพไม้ แพนคอนอยู่ และว่าด้วยเรือจับสัตว์น้ำและโพงพางที่ขวางแม่น้ำ

๗. หมวดที่ ๖ ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด เป็นการกำหนดวิธีการเดินเรือต่าง ๆ และหากผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างใดอย่างหนึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับ เช่น

๗.๑ ว่าด้วยผูกเรือกับฝั่งด้วยเชือกมัดและเชือกต่าง ๆ

๗.๒ ว่าด้วยผีทำเรือ - เกิดเหตุอันตราย - โคมไฟ

๗.๓ ว่าด้วยเรือถอยออกจากอู่

๗.๔ ว่าด้วยทวนและเครื่องสำหรับผูกจอดเรือ

๗.๕ ว่าด้วยการลวงน้ำแม่น้ำ

๗.๖ ว่าด้วยเรือที่เป็นอันตราย ฯลฯ

๗.๗ ว่าด้วยแตรหวีดเป่าด้วยแรงสตีม ว่าด้วยการยิงปืนและว่าด้วยการตีกลอง ตีฆ้องและจุด

ดอกไม้เพลิง

๗.๘ ว่าด้วยทรัพย์สินของที่ลี้มไว้ในเรือและทรัพย์สินของที่ลอยผลัดอยู่ในแม่น้ำ

๗.๙ ว่าด้วยค่าเตือนสำหรับนายเรือกำปั่น

๘. ภาคที่ ๒ ข้อบังคับออกใบอนุญาตการใช้และการควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ หมวดที่ ๑ ว่าด้วยข้อบังคับทั่วไป เป็นการกำหนดรายละเอียดเรือกำปั่นที่ต้องขอใบอนุญาต และหากนายเรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

นอกจากที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ท่านว่าบรรดาความผิดต่อข้อบังคับอย่างใด ๆ ที่กำหนดไว้ในภาคที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๙. หมวดที่ ๒ การตรวจเซอร์เวย์เรือ เป็นการกำหนดวิธีการขอใบอนุญาตสำหรับเรือเพื่อตรวจสภาพและเสียค่าธรรมเนียม

๑๐. หมวดที่ ๓ ว่าด้วยเรือกลไฟทุกอย่าง เป็นการกำหนดวิธีการให้เรือกลไฟต้องมีหรือปฏิบัติอย่างไรบ้าง เช่น มีชื่อเรือเป็นอักษรไทยและอักษรฝรั่งที่แลเห็นได้ง่ายที่หัวเรือทั้งสองแคม การขอใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม การกำหนดเนื้อที่ในเรือสำหรับให้คนโดยสารคนหนึ่ง ๆ

๑๑. หมวดที่ ๔ ว่าด้วยเรือใบ, เรือปีะจ้าง, เรือลำเลียง, เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ และเรือสำเภากเป็นการกำหนดการออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม

๑๒. หมวดที่ ๕ ว่าด้วยเรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กต่าง ๆ เป็นการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของใบอนุญาต วิธีการเรียกเงินค่าธรรมเนียมตามพิกัดที่กำหนดไว้ และอัตราเงินค่าธรรมเนียมต้องเสียต่อปี

๑๓. ภาคที่ ๓ ข้อบังคับพิเศษ หมวดที่ ๑ ข้อบังคับสำหรับเรือกำปั่นและเรือต่าง ๆ ที่บรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ และสิ่งอื่นที่อาจกระทำให้เกิดระเบิดได้

๑๔. หมวดที่ ๒ ข้อบังคับว่าด้วยน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง และผู้ใดละเมิดหรือขัดขึ้นหรือละเลยไม่กระทำตามข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในหมวดนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินหรือจำคุก

๑๕. หมวดที่ ๓ ข้อบังคับว่าด้วยการทอดสมอใกล้เคียงหรือเกาะสมอข้าม สายไฟฟ้าที่ทอดใต้น้ำ หากนายเรือลำใดทอดสมอเรือภายในเขตที่ต้องห้าม หรือเกาะสมอหรือลากแหวนหรือเครื่องจับสัตว์น้ำอย่างใด ๆ ข้ามเขตเหล่านั้นก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน และอาจถูกใช้ค่าซ่อมแซมสายใต้น้ำที่เป็นอันตรายเพราะตนได้ทอดสมอหรือลากของข้ามสายเช่นนั้นด้วย

๑๖. หมวดที่ ๔ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมประภาคาร นายเรือกำปั่นลำใดพยายามจะไปจากน่านน้ำโดยไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมประภาคารตามบัญญัติในหมวดนี้ก็ดี หรือขัดขึ้นไม่ยอมให้รังวัดเรือกำปั่นของตนเพื่อให้ทราบขนาดของเรือลำนั้นก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๗. หมวดที่ ๕ ข้อบังคับสำหรับการป้องกันโรคภัยอันตราย เป็นการกำหนดรายละเอียดวิธีการเพื่อป้องกัน เช่น การกำหนดทำเลสำหรับทอดสมอเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย การให้นายเรือหรือผู้บังคับการในเรือนั้นต้องชั่งธงสำหรับบอกว่ามีโรคภัยขึ้นในเรือทันที ฯลฯ

ถ้ามีความละเมิดข้อบังคับต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้เกิดขึ้นอย่างหนึ่งอย่างใด บรรดาคนที่ช่วยในการกระทำความละเมิด และนายเรือหรือผู้ที่ควบคุมหรือที่มีความละเมิดเกิดขึ้น หรือที่ได้เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดละเมิดนั้น จะต้องต่างคนรับผิดชอบในความละเมิดนั้น และต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๘. หมวดที่ ๖ ข้อบังคับสำหรับผู้นำร่อง ผู้นำร่องต้องได้สอบไล่ความรู้ในทางนั้นจนได้รับประกาศนียบัตรและได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการเป็นผู้นำร่อง และต้องสอบไล่กับรัฐบาลที่จะได้เลือกตั้งกรรมการผู้มาสอบไล่และมีคุณสมบัติตามที่กำหนด รวมทั้งกำหนดวิธีการนำร่องไว้ด้วย

ถ้าผู้ใดทำความละเมิดประการใดต่อกฎข้อบังคับนี้ไซ้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๙. หมวดที่ ๗ ว่าด้วยการจ้างและการเลิกจ้างคนสำหรับเรือต่าง ๆ และการสอบไล่ความรู้เพื่อรับประกาศนียบัตรสำหรับทำการตามหน้าที่ได้

ผู้ใดเอาประกาศนียบัตรของคนอื่นออกอ้างหรือใช้สำหรับตนด้วยประการใด ๆ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุก สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงิน สถานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน และผู้ใดแสวงหาประกาศนียบัตรมาให้ใช้สำหรับการเช่นว่ามา ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

๒๐. **หมวดที่ ๘ ว่าด้วยการใช้อำนาจทำโทษสำหรับความผิด** เป็นการกำหนดโทษกับผู้นำร่อง ต้นกล นายท้าย ผู้ใช้จักร นายเรือ หรือต้นหน ถ้าและทำการไม่สมควรกับหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบ หรือมีความละเลย หรือขัดขืนไม่กระทำตามข้อบังคับที่ว่ามาแล้ว ท่านว่าเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจที่จะงดไม่ให้ผู้นั้นใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตของตนในระหว่างเวลาที่มีกำหนดไม่เกินกว่าปีหนึ่ง หรือเรียกคืนประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตนั้นก็ได้ และโดยไม่เป็นการลบล้างอย่างอื่นซึ่งผู้นั้นจะพึงได้รับเพราะเหตุที่ทำการไม่สมควรกับหน้าที่ หรือความประพฤตินิยมชอบหรือความละเลย หรือขัดขืนขณะนั้น

๒๑. **หมวดที่ ๙ ลักษณะโทษและลักษณะรับผิดชอบทางแพ่ง** ได้บัญญัติว่าผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่ง หรือต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานคนใดซึ่งทำการในหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุก สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงิน สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ อีกทั้ง ลักษณะโทษต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เกี่ยวข้องอย่างใดกับความรับผิดชอบซึ่งจำเลยจะพึงถูกปรับในคดีส่วนแพ่ง เพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัติ

๒๒. **หมวดที่ ๑๐ ข้อบังคับทั่วไปสำหรับเมื่อมีเหตุเรือโดนกัน** เป็นการกำหนดวิธีการที่เกิดขึ้นเมื่อเรือโดนกัน (เรือชนกันหรือกระแทกกัน) จนเกิดความเสียหายให้มีผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบและใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

อีกทั้ง กำหนดจรรยาบรรณของนายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือที่ต้องปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเรือสองลำโดนกันขึ้นเวลาใด ซึ่งอาจจะเกิดอันตรายได้ต้องช่วยกันปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุก สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงิน สถานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับ ถ้าเป็นผู้ที่มีประกาศนียบัตรสำหรับทำการในหน้าที่เช่นนั้น ท่านว่าต้องมีการพิจารณาความที่ประพฤตินิยม และให้งดประกาศนียบัตรนั้นเสีย หรือห้ามไม่ให้ใช้อีกต่อไปก็ได้ สุดแต่สมควรแก่การ

๒๓. นอกจากนี้ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดแบบไว้ดังนี้

๒๓.๑ แบบที่ ๑ แบบคำถามซึ่งนายเรือต้องชี้แจงในเวลาเรือเข้ามาถึง

๒๓.๒ แบบที่ ๒ พิกัดค่าจ้างนำร่อง

๒๓.๓ แบบที่ ๓ พิกัดค่าธรรมเนียมประภาคารและโคมไฟ

๒. [พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๗๖ หน้า ๘๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือที่ได้อ้างถึงในพระราชบัญญัตินี้ นั้น คือกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจแก่เจ้าท่าให้ออกได้ตามครั้งคราว โดยได้รับอนุญาตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าหน้าที และกฎข้อบังคับนั้น ท่านว่าให้ใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๓)

๓. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗ หน้า ๘๐๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และอัตราค่าธรรมเนียมตามแบบ ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราค่าธรรมเนียมประภาคารและคอมไฟ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ และให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๙๐ และมาตรา ๒๙๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ โดยมีสาระสำคัญโดยย่อ คือ

- ให้เจ้าท่าหรือข้าหลวงประจำจังหวัดในท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในแม่น้ำและลำคลองใด ๆ

- นายเรือที่ได้รับประกาศนียบัตรแสดงความรู้ทุกคน ต้องใช้ความระมัดระวังในการควบคุมเรือ โดยเต็มความสามารถ และรายงานเหตุใด ๆ ต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ รายละเอียดตามที่กฎหมายกำหนดไว้

- บรรดาเรือที่ใช้อยู่ในน่านน้ำสยาม นอกจากเรือที่ใช้เดินในแม่น้ำโขง ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตและให้เสียค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดไว้

- กำหนดนิยามศัพท์บางคำเพิ่มเติม คือ สร้าง ใต้กึ่ง คนถือท้าย และบุคคลดังกล่าวต้องสอบได้รับประกาศนียบัตร ตามที่กฎหมายกำหนด

๒. การกำหนดให้เรือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศาร ท่นหมายร่องน้ำและโคมไฟ ตามที่กฎหมายกำหนด
๓. การกำหนดให้เรือกลไฟและเรือยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรืออื่น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทางต้องได้รับใบอนุญาต และปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด
๔. ให้แก้อักษรโรมันในมาตราต่าง ๆ เป็นอักษรโรมันตามที่กำหนด เพื่อให้เป็นไปตามประมวลสัญญาณสากลบังคับไว้

๔. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๗๗ หน้า ๑๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำร่องและผู้นำร่องให้เรียบร้อยยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้กรมเจ้าท่ามีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับเรื่องการนำร่องและกำหนดการลงทัณฑ์และจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาการลงทัณฑ์แก่ผู้นำร่องเมื่อผู้นำร่องกระทำผิดกฎ ข้อบังคับ
๒. การกำหนดเขตการนำร่องโดยออกเป็นกฎกระทรวง และบุคคลใดจะรับจ้างและกำหนดการลงทัณฑ์และจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาการลงทัณฑ์แก่ผู้นำร่องเมื่อผู้นำร่องกระทำผิดกฎบังคับ
๓. ให้กรมเจ้าท่าตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้สอดส่องกิจการและมารยาทของผู้นำร่อง
๔. ผู้ใดไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้นำร่องได้กระทำความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษหรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๗๗ หน้า ๑๓๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๗๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อให้เหมาะแก่กาลสมัย จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้พิจารณาเห็นว่าในคลองใดหรือในคลองตอนใด ซึ่งใช้เรือกลไฟหรือเรือยนต์ลากจูงแพเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อนโดยไม่เป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำ ก็อาจผ่อนผันให้ผูกติดต่อกันได้ไม่เกิน ๓๐ เมตร และเมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดได้ผ่อนผันให้ตามวรรคก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าเป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำจะถอนเสียก็ได้ (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๗๔)

๖. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๗๙ หน้า ๗๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๔๗๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) มีความดังนี้ “แต่เจ้าของเรือหรือนายเรือย่อมมีสิทธิที่จะเรียกร้องขอให้ผู้นำร่องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ตนอีกต่อเนื่อง”

๗. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๑ หน้า ๒๗๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม บางมาตราที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๘๑ และมาตรา ๑๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามศัพท์เพิ่มคำว่า เรือ และเรือกล

๓. เรือที่ใช้ในน่านน้ำสยามต้องรับใบอนุญาตใช้เรือ เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดเป็นอย่างอื่น เรือที่ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมตามเงื่อนไขที่กำหนด และใบอนุญาตใช้เรือทุกชนิดให้มีอายุใช้ได้ฉบับหนึ่งไม่เกินสิบสองเดือน นับแต่วันออกใบอนุญาตส่วนวันสิ้นสุดของใบอนุญาตให้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

๔. ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตอันถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ

๘. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๘๓ หน้า ๔๔๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๘๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้ค่าธรรมเนียมตรวจเรือซึ่งจะต้องเสียตามมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และค่าธรรมเนียมรับใบอนุญาตซึ่งจะต้องเสียตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ นั้น เมื่อรัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เห็นสมควรผ่อนผันลดอัตราลงก็ดี หรือจะงดเว้นไม่เก็บก็ดี สำหรับเรือชนิดใดเพื่อใช้ในท้องที่ใด เป็นกำหนดเวลาเท่าใด ก็ให้ทำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๙. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๓ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๙๐ หน้า ๖๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๗๔ และมาตรา ๑๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พระพุทธศักราช ๒๔๘๑

๒. ให้อำนาจเจ้าท่าออกประกาศในการออกใบอนุญาตอย่างไร้ ใด ๆ และเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตได้ไม่เกินกว่าสี่เท่า

๓. ใบอนุญาตนั้นจะสับเปลี่ยนกันใช้ไม่ได้ เว้นแต่เรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของกันไปแล้วก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วยและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนด

๔. การออกสำเนาใบอนุญาตนั้น ให้ออกโดยเรียกเงินค่าธรรมเนียมเป็นเงินตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามา ให้เรียกตามพิกัดตามขนาดที่กฎหมายกำหนดเป็นเงินต่อปี

๖. ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามา ให้เรียกตามพิกัดตามขนาดที่บรรทุกได้ตามที่กฎหมายกำหนดเป็นเงินต่อปี

๗. ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเรือกลไฟและเรือยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้าหรือลูกเรือนั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนมีอำนาจที่จะกำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขตามสมควร ตามที่กฎหมายกำหนด

๑๐. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๗ ตอนที่ ๕๘ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๙๓ หน้า ๙๗๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๘๖ และให้เพิ่มความในมาตรา ๓๘ ทวิ มาตรา ๓๘ ตริ และมาตรา ๓๘ จัตวา ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

๒. กำหนดเขตท่ากรุงเทพฯ ใหม่ ในเขตที่ ๑ และเขตที่ ๒ ตามที่กฎหมายกำหนด

๓. เรือกำปั่นทุกลำที่บรรทุกคนโดยสารหรือของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศเข้ามาในลำน้ำเจ้าพระยา ต้องจอดเทียบท่าที่เรือกรุงเทพฯ หรือเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

คณะกรรมการมีจำนวน ๕ คน ประกอบด้วย อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร และผู้อำนวยการท่าเรือกรุงเทพฯ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และบุคคลอื่นอีก ๒ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้ง

๔. การประชุมของคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

๕. นายเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดต้องระวางโทษปรับ

๑๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๐ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๐ หน้า ๑๕๘

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยในส่วนของที่เกี่ยวกับทางเดินเรือ เขตท่าเรือ เขตจอดเรือ ค่าปรับและค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ ชื่อของหมวดที่ ๑ ในภาคที่ ๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๘ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๓

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๘๐ และมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พระพุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๐

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พระพุทธศักราช ๒๔๘๑

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๓

๒. ให้เจ้าท่ามีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
๓. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดแนวแม่น้ำลำคลองหรือทะเลอาณาเขตแห่งใดเป็นเขตท่าเรือและเขตจอดเรือ รวมทั้งกำหนดทางเดินเรือทั่วไปได้
๔. เรือกำปั่นทุกลำที่บรรทุกคนโดยสารหรือของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศ ต้องจอด ณ ที่จอดเรือ หรือเทียบท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย
๕. นายเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมีความผิดต้องระวางโทษปรับ (เป็นการเพิ่มโทษให้ปรับสูงขึ้นกว่ากฎหมายเดิม)
๖. การออกใบอนุญาต ให้เรียกค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (เป็นการเพิ่มค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้นตามยุคตามสมัย)
๗. ผู้ใดนำเรือยนต์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ไปใช้ต่างจากที่ได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ มีระวางโทษปรับ
๘. เรือกลไฟและเรือยนต์ที่บรรทุกรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรือลำใด ฝ่าฝืนเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งและยึดใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นได้ หากในระหว่างสั่งงดหรือยึดใบอนุญาตแล้วยังขึ้นเดิน หรือโดยไม่ได้รับอนุญาต เจ้าของเรือหรือเจ้าของเดินเรือมีความผิดระวางโทษปรับ

๑๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๑๕ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๖ จนบัดนี้เป็นเวลาถึง ๕๙ ปี มีบทบัญญัติทางมาตราไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน บางเรื่องไม่มีบทบัญญัติไว้หรือบัญญัติไว้ไม่ชัดเจนเป็นอุปสรรคขัดขวางแก่การพัฒนาการขนส่งทางน้ำ นอกจากนั้นปรากฏว่าอัตราโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดบางอย่างตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เพียงพอแก่การป้องกันและปราบปราม สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ได้ยกเลิกบทนิยามบางคำในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้ใช้ความที่บัญญัติไว้ใหม่แทน คือบทนิยามว่าด้วย แพ เจ้าท่า เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต และเรือ
๒. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ หรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุแล้ว ต้องระวางโทษปรับ และเจ้าท่าจะสั่งยึดใบอนุญาตใช้เรือไว้ชั่วคราวได้ (เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมโทษให้สูงขึ้นจากเดิม)

๓. ให้เพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้และให้แก้ไขท่ารับส่งคนโดยสารฯ ซึ่งมีสภาพไม่ปลอดภัยในการใช้หรืออาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนหรือแก่การเดินเรือ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติต้องระวางโทษปรับ

๔. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความที่บัญญัติไว้ใหม่แทน มีสาระสำคัญคือ เรือที่จะเข้าเทียบหรือจอดยังท่า นายเรือจะต้องใช้ความเร็วต่ำและด้วยความระมัดระวัง เรือที่เดินอยู่ในแม่น้ำหรือลำคลองต้องใช้ความเร็วไม่เกินอัตราที่เจ้าท่ากำหนด หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน และให้เจ้าท่ามีอำนาจยึดใบอนุญาตใช้เรือ ทั้งนี้ มีกำหนดไม่เกินตามที่กฎหมายกำหนด

๕. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้ใช้ความที่บัญญัติไว้ใหม่แทน มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับ และต้องรื้อถอนไปให้พ้นแม่น้ำ หรือห้ามมิให้ผู้ใดเท ทิ้ง หิน กรวด ทราย ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือปฏิกูลใด ๆ ลงในแม่น้ำลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน และให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและขุดลอกร่องน้ำ ผู้ใดขุดลอกแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่องน้ำ ทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ เว้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน และเจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว

๖. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้ใช้ความที่บัญญัติไว้ใหม่แทน มีสาระสำคัญคือ เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตจะออกใบอนุญาตใช้เรือ ได้ต่อเมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงหนังสือสำคัญรายงานการตรวจเรือที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจเรือซึ่งเจ้าท่าแต่งตั้งออกให้ เพื่อแสดงว่าเรือนั้นได้รับการตรวจตามระเบียบแล้ว

๗. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้ใช้ความที่บัญญัติไว้ใหม่แทน มีสาระสำคัญคือ เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกคนโดยสาร อยู่ในสภาพไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสาร เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้เรื่อนั้นจนกว่าเจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองจะได้แก้ไขให้เรียบร้อย ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๓. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๘๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๐ หน้า ๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรให้เจ้าท่ามีอำนาจประกาศกำหนดเส้นทางเดินเรือและควบคุมการเดินเรือและควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลองเป็นการเฉพาะคราวได้ ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลอง อีกทั้งอัตราโทษที่จะลงแก่ผู้ฝ่าฝืนที่มีอยู่เดิมในหมวดที่ ๔ ของภาคที่ ๑ ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราโทษปรับปรุงอัตราโทษดังกล่าวเสียใหม่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐ มีทั้งหมด ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความมาตรา ๕๒ ทวิ และมาตรา ๕๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่ามีอำนาจประกาศกำหนดเส้นทางเดินเรือและควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลองเป็นการเฉพาะคราวได้ หากนายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกำหนดทางเดินเรือหรือประกาศควบคุมการเดินเรือ ต้องระวางโทษปรับ และเจ้าท่าจะสั่งยึดประกาศนียบัตรควบคุมเรือมีกำหนดไม่เกินหกเดือนได้

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ เป็นการเพิ่มโทษแก่นายเรือผู้ใดที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องไว้รับโทษปรับที่สูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๑๔. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันกฎหมายให้อำนาจเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำการขจัดสิ่งกีดขวางได้เฉพาะการเรือในเขตท่า หรือในแม่น้ำที่เรือเดินได้ตำบลใด ๆ เท่านั้น ดังนั้น เมื่อมีเรือหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือนอกเขตท่าและไม่ใช่ในแม่น้ำที่เรือเดินได้ เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จึงไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะทำการขจัดสิ่งกีดขวางนั้นได้ทันท่วงที อันจะเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและการค้าทางทะเลของประเทศ จำเป็นต้องให้อำนาจแก่เจ้าท่าและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำการขจัดสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ตามควรแก่กรณี และให้มีอำนาจขจัดหรือขจัดสิ่งอื่นใด และทรัพย์สินที่อยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดที่จมลงหรืออาจเป็นอันตรายได้ รวมทั้งให้มีการขจัดหรือป้องกันสิ่งซึ่งก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ได้ยกเลิกมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความที่บัญญัติใหม่แทน มีสาระสำคัญคือ เมื่อมีเรือไทย เรือต่างประเทศหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออยู่ในสภาพที่เป็นอันตรายแก่การเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นจัดทำเครื่องหมายแสดงอันตรายโดยพลัน สำหรับเป็นที่สังเกตในการเดินเรือทั้งเวลากลางวันและกลางคืน จนกว่าเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือจะได้นำเรือ ขน ทำลาย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดจนเป็นที่เรียบร้อยเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนด ถ้ามิได้จัดทำเครื่องหมายดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าท่าหรือพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจจัดทำเครื่องหมายแสดงอันตรายหรือกู้ เรือ ขน ทำลาย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือสิ่งอื่นใดนั้น

๒.ให้นำมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่เรือไทย เรือต่างประเทศ หรือสิ่งอื่นใด ที่จมลงหรืออยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือในน่านน้ำไทยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๕. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๘๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยกำลังดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ค.ศ. ๑๙๖๐ แต่กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ประกอบกับบทบัญญัติบางมาตราในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าวข้างต้นและเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติคำนิยามใหม่ทั้งหมด ๓๒ คำ

๒. ได้ยกเลิกมาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ กับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

๓. ได้ยกเลิกความในหมวดที่ ๒ ของภาค ๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ การกำหนดให้เรือต่าง ๆ เมื่อเข้ามาในน่านน้ำไทยแล้วต้องชกธง นายเรือต้องรายงานการเข้ามาถึงต่อเจ้าท่าตามที่กฎหมายกำหนด หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๔. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือกำปั่นลำใดที่ใช้ในทะเลหรือเรือที่ใช้ในแม่น้ำไม่อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงนายเรือห้ามใช้เรื่อนั้น หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าที่ที่สั่ง ให้เจ้าท่ามีอำนาจกักเรื่อนั้นไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง

๕. ได้ยกเลิกมาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

๖. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวง และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ เมื่อปรากฏว่าเรือไทยที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือหรือเรือต่างประเทศที่เข้ามาในเขตท่าเรือของประเทศไทย มีอุปสรรคและเครื่องใช้ประจำเรือไม่ถูกต้องหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้หาหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดเมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว จึงจะอนุญาตให้ออกเรือได้

๘. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตจะออกใบอนุญาตใช้เรือให้ได้ต่อเมื่อ เรือลำนั้นได้รับการตรวจตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือและปรากฏว่าเป็นเรือที่อยู่ในสภาพปลอดภัยและเหมาะสม

๙. ได้เพิ่มความในมาตรา ๑๖๒ ทวิ และมาตรา ๑๖๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ การกำหนดยกเว้นเรือเดินทะเลระหว่างประเทศไม่ต้องมีใบสำคัญรับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล และเรือทุกลำต้องมีใบสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุก แต่ได้ยกเว้นให้กับเรือบางประเภทตามที่บัญญัติไว้

๑๐. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่าโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบสำคัญตามที่กฎหมายบัญญัติ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๑๑. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ยื่นเรื่องราวจอรับใบสำคัญตามมาตรา ๑๖๓ ต้องเตรียมเรือไว้ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือตรวจ

๑๒. ได้เพิ่มความมาตรา ๑๖๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ให้ผู้ยื่นเรื่องราวจอตามตรา ๑๖๔ ต้องเสียค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมสำหรับการเดินทางไปตรวจเรือนอกสถานที่ราชการไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๓. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ เรือที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกทุกคนโดยสารบรรทุกสินค้าหรือบรรทุกคนโดยสารและสินค้าลำใด อยู่ในสภาพไม่ปลอดภัย ถ้าเจ้าท่าตรวจพบมีอำนาจสั่งห้ามใช้เรือลำนั้นจนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะได้แก้ไขให้เรียบร้อย ผู้ใดฝ่าฝืนมีระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๔. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดใช้เรือผิดจากเงื่อนไขและข้อกำหนดในใบอนุญาตใช้เรือต้องระวางโทษปรับ

๑๕. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่าโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

๑๖. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการในเรือกลไฟ เรือยนต์ เรือเดินทะเล เรือบรรทุกสินค้าขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ทอนขึ้นไป ซึ่งทำการติดต่อกับเรือเดินทะเลหรือเรือซึ่งใช้เป็นเรือชูชีพประจำเรือเดินทะเลในตำแหน่งที่กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือกำหนดให้ต้องมีประกาศนียบัตร

๑๗. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่าโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับการสอบความรู้ของผู้ทำการในเรือในเรื่องที่ได้กำหนด เมื่อข้อบังคับนั้นได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๑๘. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ได้กำหนดให้ผู้ใดกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ และความผิดนั้นมิได้มีบทกำหนดไว้ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน

๑๖. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๑๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำนั้นประกอบธุรกิจ สมควรแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวต้องชำระค่าตอบแทนเป็นรายปีตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับขณะนี้ประเทศไทยได้พัฒนาไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้นเป็นผลให้มีการนำเคมีภัณฑ์และสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้เข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมากกว่าที่เป็นมาในอดีต หากไม่มีการควบคุมการนำเข้ามาโดยเรือให้เหมาะสมแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างกว้างขวางแก่บุคคล สัตว์ สิ่งของ และสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของกรมเจ้าท่าในการควบคุมการขนส่งสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ และเนื่องจากอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยยังไม่เหมาะสมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ได้ยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมความในหลายมาตราอันเกี่ยวกับผู้ใดที่ฝ่าฝืนกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสม ให้มีโทษหนักขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะโทษปรับเป็นเงินได้กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินที่สูงขึ้นกว่าเดิมเพื่อความเหมาะสมตามสภาพการณ์

๒. ได้เพิ่มความมาตรา ๑๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดตามมาตรา ๑๑๗ ต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าสิบบาทและถ้าเป็นอาคารหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจให้เสียเป็นสองเท่าของอัตราดังกล่าว ในกรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวถูกปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้เสียค่าตอบแทนเป็นสามเท่าของอัตราดังกล่าว

๓. ได้เพิ่มความมาตรา ๑๑๘ ทวิ และมาตรา ๑๑๘ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ได้ทำการไปโดยฝ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นไปตามที่อนุญาต ต้องรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เสร็จสิ้นโดยถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น ในกรณีที่มิชำระค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินค่าตอบแทนที่ค้างชำระ

๔. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้น้ำมัน กรวด หวาย ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ ยกเว้นน้ำมันและเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบหรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนมีระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการขจัดสิ่งเหล่านั้นด้วย

๕. ได้เพิ่มความในมาตรา ๑๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้น้ำมันและเคมีภัณฑ์หรือสิ่งใด ๆ ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำหรือทะเลสาบฯ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยอันอาจจะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือต่อสิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือในแม่น้ำ ลำคลอง ฯลฯ ดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการแก้ไขสิ่งเป็นพิษหรือชดใช้ค่าเสียหายเหล่านั้นด้วย

๖. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแล รักษาและขุดลอกร่องน้ำ ทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ และทะเลภายในน่านน้ำไทย หากมีผู้ใดฝ่าฝืนทำการดังกล่าวโดยไม่รับอนุญาตจากเจ้าท่าจะต้องระวางโทษปรับ และให้เจ้าท่าสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว

๗. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดที่มีใบอนุญาต หรือยังไม่มีใบอนุญาตก็ดี ถ้าและผู้นั้นรู้อยู่แล้วนำเอาใบอนุญาตสำหรับเรือลำอื่นออกแสดงและใช้เป็นใบอนุญาตสำหรับเรือลำที่ตนเป็นผู้ควบคุม หรือผู้ใดจัดทำใบอนุญาตมาเพื่อใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้เรือกลไฟหรือเรือยนต์ลำใดบรรทุกผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

๙. ได้เพิ่มความในมาตรา ๑๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีสาระสำคัญคือ นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือกลไฟหรือเรือยนต์ผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๑ มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๑๙๓ มาตรา ๑๙๔ มาตรา ๑๙๕ และมาตรา ๑๙๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อ การจัดเก็บ การจัดแยก การจัดทำและแสดงเครื่องหมาย การจัดให้มีเอกสารที่จำเป็น และการขนถ่ายสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ในการขนส่งตามหมวดนี้ และกฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้อธิบดีกรมเจ้าท่าโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษายกเว้นเรือชนิดใดหรือการขนถ่ายประเภทใดที่จะไม่ต้องอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติ และผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๑. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดเท ทิ้ง หรือปล่อยน้ำมันปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่ปนกับน้ำรั่วไหลด้วยประการใด ๆ ลงในเขตท่า แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๒. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๙ และมาตรา ๒๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ สายโทรเลข สายโทรศัพท์ สายไฟฟ้าหรืออื่นใด หรือท่อ หรือสิ่งก่อสร้างที่ทอดใต้น้ำ ในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ให้เจ้าท่าจัดให้มีเครื่องหมายแสดงไว้ ณ ที่ซึ่งสายท่อหรือสิ่งก่อสร้างนั้นทอดลงน้ำ เครื่องหมายนั้นให้ทำเป็นเสาสูง มีข้อความเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ห้ามทอดสมอและเกาสมอ และในกรณีให้เห็นสมควร เจ้าท่าจะจัดให้มีวางทุ่นหรือเครื่องหมายอื่นใดแสดงไว้ด้วยก็ได้ ถ้ามีการฝ่าฝืนข้ามเขตที่ระบุไว้ต้องระวางโทษปรับ หรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการซ่อมสายท่อหรือสิ่งก่อสร้างใต้น้ำที่เสียหายเนื่องจากการที่ได้ทอดสมอหรือเกาสมอ หรือลากของข้ามสาย ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างนั้นด้วย

๑๓. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ให้นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือไม่ยอมให้วัดขนาดเรือก่อนจะนำเรือไปจากน่านน้ำไทย เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หากผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับ

๑๔. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดทำการในเรือในตำแหน่งที่กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ กำหนดให้ต้องมีประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ โดยมิได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถอันถูกต้อง ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ หากทำการในเรือในขณะที่ประกาศนียบัตรสิ้นอายุแล้ว ต้องระวางโทษปรับ

๑๕. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดนำประกาศนียบัตรของผู้อื่นมาใช้หรือแสดงว่าเป็นประกาศนียบัตรของตน หรือผู้ใดจัดหาประกาศนียบัตรมาเพื่อให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๖. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดถูกเจ้าท่ายึดหรือเรียกคืนประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาต และสั่งให้นำส่งเจ้าท่า ถ้าไม่ส่งภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับ

๑๗. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ ต่อสู้อหรือขัดขวางเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๘. ได้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ถ้ามีความผิดอย่างใดต่อกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกันเกิดขึ้นเพราะความละเมิดของนายเรือ ผู้ที่ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือผู้ใด อันเป็นละเมิดที่กระทำด้วยความจงใจ นายเรือ ผู้ที่ควบคุมเรือ หรือเจ้าของเรือผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๙. ได้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือผู้ใดละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งดใช้ประกาศนียบัตรสำหรับทำการในหน้าที่เช่นนั้นเป็นการชั่วคราว หรือสั่งห้ามใช้ประกาศนียบัตรนั้นตลอดไปก็ได้

๒๐. ได้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ เรือใดที่ถูกสั่งงดการเดินเรือ หรือถูกยึดใบอนุญาตแล้วยังขึ้นเดิน หรือเรือใดกระทำการรับจ้างบรรทุกเป็นการประจำทางโดยมิได้รับใบอนุญาต นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือ หรือเจ้าของเรือหรือเจ้าของกิจการต้องระวางโทษปรับ

๒๑. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้นำร่องคนใดทำการนำร่องนอกเหนือใบอนุญาตหรือโดยมิได้รับใบอนุญาตในระหว่างที่ใบอนุญาตถูกเรียกคืน ถูกงดใช้หรือยึด หรือไม่ยอมไปทำการนำร่องเรือลำใดลำหนึ่งที่ได้ให้สัญญาขอให้ตนไปทำการนำร่อง หรือละทิ้งการนำร่องไปกลางคัน หรือโดยนายเรือไม่ยินยอม หรือนำเรือ หรือวัตถุเครื่องใช้ในการนำร่องที่เจ้าพนักงานสั่งให้ซ่อมแซมมาใช้ก่อนซ่อมแซมเสร็จ ต้องระวางโทษปรับ

๒๒. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้นำร่องโดยเอาใบอนุญาตของผู้อื่นออกแสดง หรือโดยใช้เครื่องหมายสัญญาณใด ๆ สำหรับใช้ในการนำร่องเพื่อขอทำการนำร่อง หรือผู้ใดจัดหาใบอนุญาตหรือเครื่องหมายสัญญาณให้ผู้อื่นใช้เพื่อกระทำการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒๓. ได้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้บัญญัติขึ้นใหม่ มีสาระสำคัญคือ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ หรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือ สิ้นอายุแล้ว หรือใช้เรือผิดไปจากเขตหรือตำบลการเดินเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้เรือ หรือเรือใดถูกยึด ใบอนุญาตใช้เรือแล้วยังขึ้นเดินเรือหรือกระทำการ นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือ เจ้าของเรือ หรือเจ้าของกิจการเดินเรือ ต้องระวางโทษปรับ

๒๔. ได้บัญญัติขึ้นใหม่เป็นความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญคือ เป็นบทเฉพาะกาล ให้ผู้ใดได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้แจ้งให้เจ้าท่าทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและชำระค่าตอบแทนตามกฎหมายกระทรวงให้พ้นความผิด แต่ในกรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวมีลักษณะหรือสภาพเป็นอันตรายต่อการเดินเรือหรืออาจทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงไป หรือเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเรือถอน หรือแก้ไขอาคาร หรือสิ่งอื่นใดภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

๑๗. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ หน้า ๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อขยายอำนาจบังคับการตามกฎหมายดังกล่าวบางประการไปใช้ในบริเวณน่านน้ำดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของราชอาณาจักรไทย และในกรณีตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๑๙ ทวิ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้หมายความรวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทยด้วย (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีเรือกำปั่นตามประเภทที่เจ้าท่าประกาศกำหนดลำใด เมื่อเข้ามาในน่านน้ำไทย นายเรือต้องแจ้งต่อเจ้าท่า หรือชักธงสำหรับเรือขึ้นขึ้นไว้ให้ปรากฏ หรือติดตั้งและเปิดใช้โคมไฟตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ตกถึงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น การปฏิบัติดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้าท่าประกาศกำหนด (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๑๘. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๑ ก วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งมีผู้ประกอบการและประชาชนบุกรุกแม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ ทะเลภายใน และทะเลอาณาเขตเพิ่มมากยิ่งขึ้นอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายทางน้ำ หรือทำให้ทางน้ำได้รับความเสียหายจนไม่สามารถสัญจรไปมาได้ตามปกติ หรือเปลี่ยนแปลงไปจนส่งผลกระทบต่อ การเดินเรือ ดังนั้น เพื่อให้มีการกำหนดเขตควบคุมการเดินเรือ และให้อำนาจเจ้าท่าในการกำหนดเขตห้ามจอดเรือหรือแพ รวมทั้ง ให้กรรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชย์นาวีมีอำนาจปักหลักเขตควบคุมทางน้ำที่ชัดเจนและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๖๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ (มาตรา ๓)
๒. แก้ไขชื่อ หมวดที่ ๑ โดยแก้ไขเป็น “ทางเดินเรือ เขตท่าเรือ เขตจอดเรือ และเขตควบคุมการเดินเรือ” (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวดที่ ๑ ในภาค ๑)
๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจกำหนดแนวทะเลแห่งใดภายในน่านน้ำไทยเป็นเขตควบคุมการเดินเรือ (มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๒ (๓))
๔. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่นายเรือเมื่อเวลาเรือเข้ามาหรือออกจากน่านน้ำไทย ในกรณีเพื่อการรักษาความปลอดภัยทางน้ำ ห้ามมิให้นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือเดินเรือเข้าไปในเขตควบคุมการเดินเรือ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ถ้านายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท และให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งยึดใบประกาศนียบัตรควบคุมเรือมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือน ถ้านายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่ถูกยึดใบประกาศนียบัตรควบคุมเรือตามวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๕ หมวดที่ ๒)
๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าท่าโดยคำแนะนำของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจประกาศกำหนดแนวแม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ หรือทะเล อาณาเขต เป็นเขตห้ามจอดเรือหรือแพ ถ้านายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันวันละห้าร้อยบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง และให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งยึดใบประกาศนียบัตรควบคุมเรือมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือน ถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมเรือผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่ถูกยึดใบประกาศนียบัตรควบคุมเรือตามวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท ความในวรรคสองให้ใช้กับผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ควบคุมแพและแพคนอยู่ด้วย (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๔๕/๑)
๖. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องว่าด้วยการทิ้งอับเฉาลงในลำแม่น้ำ เขตท่า หรือในท่าเลทอดสมอจอดเรือ ในกรณีให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวีมีอำนาจปักหลักเขตควบคุมทางน้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย หรือทำลายหลักเขตควบคุมทางน้ำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๒๐/๑ ใน (ข))

๑๙. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๓๖

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันมีการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติสำหรับเจ้าท่าในการดำเนินการเกี่ยวกับอาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างดังกล่าว และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษโดยปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อให้การตรวจและออกใบสำคัญสำหรับเรือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้เจ้าท่ามีอำนาจในการตรวจและออกใบสำคัญสำหรับเรือ รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติให้เจ้าท่ามีอำนาจออกหนังสือสำคัญประจำตัวคนประจำเรือได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขชื่อ “(ค) ว่าด้วยการล่วงล้ำลำแม่น้ำ” ในหมวดที่ ๖ ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด ของภาค ๑ ข้อบังคับทั่วไป โดยแก้ไขเป็น “(ฆ/๑) ว่าด้วยการล่วงล้ำลำแม่น้ำ” แทนเพื่อความถูกต้อง (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี (มาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗ ทวิ วรรคหนึ่ง))

๓. กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดหรือได้รับอนุญาตแล้ว แต่ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาทแต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาท แต่ไม่เกินตารางเมตรละสองเมตรบาท โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง (มาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๑๑๘))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าท่าในการดำเนินการกับอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๘ ทวิ))

๕. กำหนดให้เจ้าท่า เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต และพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมเจ้าท่า ต้องเร่งดำเนินการภายในสามสิบวัน เมื่อได้รับแจ้งว่ามีอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างล่วงล้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตและหากได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่มีเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่อาจดำเนินการได้ ก็ให้รายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อสั่งการและให้รัฐมนตรีต้องประกาศถึงเหตุดังกล่าวให้ประชาชนทราบทุกสามเดือนจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ (มาตรา ๗ (เพิ่มมาตรา ๑๑๘ จัตวา))

๖. แก้ไขชื่อลำดับหัวข้อย่อย “(ข) ว่าด้วยการทิ้งอับเฉาลงในแม่น้ำ เขตท่า หรือในท่าเลทอดสมจอดเรือ” ในหมวดที่ ๖ ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด ของภาค ๑ ข้อบังคับทั่วไป โดยแก้ไขเป็น “(ข/๒) ว่าด้วยการทิ้งอับเฉาลงในแม่น้ำ เขตท่า หรือในท่าเลทอดสมจอดเรือ” แทนเพื่อความถูกต้อง (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้เจ้าท่าและพนักงานตรวจเรือมีอำนาจตรวจและออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ ใบสำคัญแสดงการตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือไทยใบสำคัญรับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ใบสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุก ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือในเรื่องอื่นใดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม และใบสำคัญการตรวจเรือในเรื่องอื่นใด ที่เจ้าท่าหรือผู้ครอบครองประสงค์จะให้ตรวจและออกใบสำคัญให้ (มาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๓))

๘. กำหนดให้ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการออกหนังสือคนประจำเรือสำหรับผู้ทำการในเรือ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้กับการออกหนังสือสำคัญประจำตัวคนประจำเรือไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๕)

นางสาววรรณวิษ สว่างแจ้ง / จัดทำ